

HEGEMONIA MACEDONII

1. Przyczyny przejścia hegemonii w Grecji przez Macedonię:

- rozbitcie wewnętrzne Grecji
- walka polis greckich Aten, Sparty i Teb o hegemonię polityczną – liczne wojny
- polis greckie nie potrafiły się zjednoczyć
- Macedonia była scentralizowaną, silną monarchią,
- Macedonia była krajem dobrze rozwiniętym pod względem gospodarczym, posiadającym silną armię, który dążył do rozwoju terytorialnego (ekspansji)

W **338 r. p.n.e.** król Macedonii Filip II pokonał wojska Aten i Teb w bitwie pod **Cheroneą** i narzucił innym polis greckim hegemonię Macedonii. Polis greckie musiały przystąpić do Związku Korynckiego, na czele którego stała Macedonia.

2. Wyprawa Aleksandra Wielkiego na Persję i jej skutki

a) przyczyny:

- chęć zdobycia sławy,
- rozszerzenie granic Macedonii i przekształcenie jej w imperium
- zdobycie bogatych łupów
- oficjalną przyczyną było wyzwolenie miast greckich w Azji Mniejszej spod władzy satrapów perskich

b) przebieg – analiza mapy

c) terytoria zdobyte przez Aleksandra Wielkiego:

Azja Mniejsza, Fenicja, Syria, Egipt, Mezopotamia, Babilonia, Media, Persydia, Partia, Aria, Baktria, Gedrozza (dzisiejszy Iran, Afganistan, Pakistan)

d) organizacja państwa

- na czele państwa stał monarcha, który posiadał nieograniczoną władzę
- Aleksander przyjął tytułaturę władców perskich i egipskich – został faraonem i królem – królów,
- ożenił się z córką pokonanego Dariusza III, a swoim oficerom nakazał ożenek z córkami arystokracji perskiej by uprawomocnić swoją władzę i scentralizować imperium
- do władzy w państwie dopuszczono również arystokrację ziem podbitych
- do armii macedońskiej wcielano młodzież perską
- zakładał miasta (Aleksandrie) budowane na wzór grecki i obozy wojskowe

e) Aleksander Wielki zmarł w Babilonie w 323 r.p.n.e. Jego państwo podzielili między siebie wodzowie wielkiej armii zwani diadochami (następcami). Na gruzach imperium powstały **państwa hellenistyczne**: państwo Seleukidów ze stolicą w Antiochii, Egipt Ptolemeuszy, państwo Antagonidów w Macedonii i Grecji, Pergamon w Azji Mniejszej.

Hellenizm – okres w dziejach Grecji i Bliskiego Wschodu, zapoczątkowany śmiercią Aleksandra Wielkiego w **323 r. p.n.e.**, który trwał do końca I w.p.n.e. Charakteryzował się:

- rozprzestrzenieniem terytorialnym kultury greckiej, która stała się kulturą uniwersalną (powszechną)
- przejściem przez kulturę grecką elementów kultury Wschodu
- rozwojem nauki, głównie matematyki, geografii, medycyny, techniki, astronomii